

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Quæst. 85. Quid præterea sit notandum circa verba Consecrationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42545

- » I. Valida, sed illicita est consecratio, 1. Si con-
 »secrans dicat: Hic cibus, hic potus, hic calix,
 »vel hæc res, vel contentum sub his speciebus;
 »est Corpus meum, vel Sanguis meus, Bon. p. 1.
 »2. Si dicat: Hic calix est novum testamentum;
 »in Sanguine meo, ut habet S. Lucas c. 22. 3. Hoc
 »est Corpus meum, quod de Virgine sumpsi; hic
 »est Sanguis meus infiniti valoris. 4. Hoc est me-
 »um Corpus; hic est meus Sanguis, vel hoc est
 »Sanguis meus, Ratio horum, quia manet idem
 »sensus, nec fit mutatio substantialis. Bon. l. 6.
 » II. Invalida erit consecratio, si dicas: Hic (ad-
 »verbialiter) est Corpus meum. Si autem Tò Hic
 »ponatur masculinè, pro neutro, valet, et si non
 »secundùm Grammaticam. Escob. Granadus. 1.
 »Hoc Corpus est meum; hic Sanguis meus, Fag.
 »p. 3. c. 6. n. 14. & 15. 3. Ecce Corpus meum; Ecce
 »Sanguis meus. 4. Hoc sit vel hoc sit Corpus me-
 »um; vel hic ponitur Corpus meum. 5. Illud est Cor-
 »pus meum; ille est Sanguis meus. 6. Hæc est sub-
 »stantia mea; vel hoc est Corpus Christi. Bon. p. 3.
 » III. Dubia erit consecratio, 1. Illud est Cor-
 »pus meum; iste est Sanguis meus, 1. Hæc est Ca-
 »ro mea: quam tamen Laym. contra Kon. putat
 »valere. 3. Secundùm quosdam, forma ex S. Lu-
 »ca primo casu allata. Bon. q. 3. p. 1. & 2. Regin. l.
 »29. n. 33.

A D D E N D A.

462. Q. 85. Quid præterea sit notandum circa verba
 consecrationis. R. Quandonam forma con-
 secrationis censeatur mutari substantialiter vel
 accidentaliter tantùm, satis intelligitur ex dictis
 à n. 18. & 19. Hic adde seqq.

§. 1.

§. 1. Tò hoc, & tò hic, explicari possunt dupliciter, vel ita, ut faciant hunc sensum, hæc res aut hæc substantia, quæ in fine propositionis continetur sub his accidentibus, est Corpus, est Sanguis meus; & ita intelligunt Suarez, Tann. aliique communius: vel pronomina illa possunt referri ad prædicatum, ita ut faciant hunc sensum, Hoc Corpus, est Corpus meum; hic calix est calix Sanguinis mei, uti quando dicis, hæc est mea mater, sensus est, hæc mater est mea mater; & ita intelligunt Maldon. Vsq. aliique cum Dicast. d. 3. n. 183., utrique valde probabiliter, absolute autem per tò hoc, intelligi non debet, hic panis, quia falsum est, quod panis sit Corpus Christi, aut quod maneat cum Corpore Christi: Similiter per tò hic, intelligi non debet hoc loco.

§. 2. Per tò Meum & Mei, intelligi debet 464. Corpus & Sanguis Christi, in cuius persona loquitur Sacerdos, unde si quis per tò Meum vel Mei intelligeret tantum suum corpus vel suum sanguinem Sacerdotis, consecratio esset invalida. Gob. t. 1. n. 205.

§. 3. In forma calicis, verba illa, Novi & æterni 465. testamenti, possunt facere duplicem sensum, nempe, vel quod Sanguis Christi sit confirmatio testamenti, id est, promissionis, quæ Christus nobis promisit vitam æternam per suum Sanguinem: vel quod hoc Sacramentum Sanguinis Christi sit veluti propriè dictum testamentum, & quasi authenticum instrumentum, quo continetur ultima voluntas Christi, destinantis nos ad æternam hæreditatem, Suar. d. 59. & 60, s. 2. Gob. t. 3. n. 77.